

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3324

7) Til skatteministeren af:

René Skau Björnsson (S):

»Hvor stor en besparelse realiserer staten ved at lave fusionen på skatteområdet og ved personalereduktioner i denne forbindelse?«

René Skau Björnsson (S):

Når vi nu kan se det kaos, som eksisterer i SKAT lige for øjeblikket med hensyn til manglende inddrivelse af gæld, manglende ligning og medarbejderflugten, der er – vi havde sorte torsdag i sidste uge – it-problemer, listen er lang, så mener jeg, det er vigtigt, at også befolkningen ad den her vej får at vide, hvordan det kunne gå så galt, hvad det er, der sker, og hvad vi mere kan forvente af den udvikling, der er. Er det her et spareforslag?

Derfor spørger jeg ind til pengedelen og medarbejderdelen i det her spørgsmål.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Den motivation, som hr. René Skau Björnsson lige oplæste, ligger et stykke fra det, der egentlig er det skrevne spørgsmål. Men det er jo sådan er meget god ramme for alle de efterfølgende spørgsmål, som hr. René Skau og en række af hans kolleger har valgt at stille.

Derfor vil jeg sige, at fusionen på skatteområdet og på inddrivelsesområdet er gennemført for at give borgerne og virksomhederne én indgang til den offentlige skatteforvaltning og samtidig for at skabe mulighed for bedre udnyttelse af ressourcerne i told- og skatteforvaltningen.

Det, vi vil opnå med fusionen, er kort sagt at bevare og udbygge den gode borgerbetjening, at understøtte en helhedsorienteret sagsbehandling, at styrke retssikkerhed og ensartethed i forvaltningen ved at skabe slagkraftige faglige enheder, at gennemføre ny service og kontrolstrategi, at opretholde opgaveløsning på et nuværende niveau og på nogle områder forbedre den og at sikre en sammenhængende styring og prioritering af de ressourcer, der skal være til rådighed for løsning af opgaverne.

Og så er det jo ikke et ukendt synspunkt, at det at samle den kommunale og statslige skatteopgave over tid vil være en god idé. Det er blevet dokumenteret af Strukturkommissionen, og Rigsrevisionen har peget på, at der er alt for

mange myndigheder på inddrivelsesopgaverne. Regeringen har derfor taget den udfordring op med den største omlægning af skatteforvaltningen nogen sinde – en omlægning, som ikke kan undgå at påvirke produktionen. Det forhold blev da også nævnt i bemærkningerne til lovforslaget om samlingen af restanceinddrivelsen.

Men som jeg vil komme ind på senere i besvarelsen af senere spørgsmål, så kører vores produktion planmæssigt på langt de fleste områder.

Som nævnt indledningsvis tjener fusionen en række formål. Vi vil indhøste de effektiviseringer og forbedringer, fusionen muliggør. Samtidig forventer vi at skulle afholde i størrelsesordenen 475 mio. kr. i engangsudgifter i forbindelse med fusionen, som er en investering i fremtiden. I forbindelse med forslaget til finanslov for 2007 vil der blive taget stilling til størrelsen af de samlede effektiviseringer og vejen til at realisere dem.

Det har været anset for mest hensigtsmæssigt at starte med at se, hvordan fusionen rent faktisk forløb, herunder hvor mange medarbejdere der blev overflyttet fra kommuner, og hvor stor den naturlige afgang ville blive.

René Skau Björnsson (S):

Der var jo en masse ting omkring, hvad hensigten er, men ikke så meget om medarbejderdelen, sådan som jeg hørte det. Der var jo et regeringsnotat for et års tid siden, der sagde, at der i hvert fald kunne findes 2.000-3.000 medarbejdere i skatteadministrationen, der var overflødige ved disse effektiviseringer og rationaliseringer på området, som ministeren lige har belyst.

Hvordan ser tallene ud i dag for ministeren? Er der så flere eller færre medarbejdere den 1. januar 2007 eller den 1. januar 2008, end vi har i dag i SKAT?

Kl. 14.20

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg er ikke i tvivl om, at vi gennem naturlig afgang vil have færre medarbejdere, ikke gennem fyringsrunder eller prikkerunder, men gennem naturlig afgang, således at vi kan se på vores medarbejdere, at en række af dem naturligt vælger at forlade os, og at vi samtidig ikke tager så mange ind.

Men jeg mener, at det, som egentlig er det interessante spørgsmål, ikke er, om vi vil være flere eller færre, for enhver, der har fulgt med i diskussionen, ved, at vi vil være færre. Det, der er